

store Kolonier af ynglende Fugle paa Øerne langs Sønderjyllands Kyst Aar for Aar tage af, idet Æggene hensynsløst samles, og Fuglene skydes; størst Opmærksomhed har det vel vakt, at de tidligere store Kolonier af Rovternen (*Sterna caspia*) nu ere svundne ind til at omfatte nogle faa Par, om der overhovedet findes flere. Og om det mægtige Fugleliv, der tidligere har hersket paa Øerne, har man Vidnesbyrd i J. Fr. Naumanns berømte Skildring fra 1824, hvori bl. a. omtales en Koloni af Rovterner paa Sylt paa 2—300 Par. Senere har den nylig afdøde Rohweder indgaaende beskrevet Øernes Fugleliv og fandt for 25 Aar siden ca. 40 Reder af Rovternen paa Sylt og en uhyre Mængde Havmaager (*Larus argentatus*), hvis Tal han anslaar til 60,000. Nu trues Resterne af de tidligere saa rige Fuglekolonier med Ødelæggelse, og der har derfor dannet sig en Forening med det Formaal at skaffe et Fristed for de ynglende Svømme- og Vadefugle; en lille Ø, Jordsand, liggende mellem Sylt og Fastlandet, er ved Velvilje fra Ejerens Side (Hr. A. Wasmuth i Hamborg) stillet til Raadighed, saa foreløbig gælder det kun om at faa skaffet et Beløb til Ansættelse af en Opsynsmand paa Øen. Man maa ønske Foreningen, hvis Navn er »Jordsand«, Held i dens Bestræbelser.

O. H.

ANMELDELSER.

NATUREN. ILLUSTRERET MAANEDSSKRIFT FOR POPULÆR NATURVIDENSKAB.

Udg. af Bergens Museum, redig. af Jens Holmboe. April—Maj 1907.

Hæfterne indeholde en ornithologisk Artikel »Vore Trostearter« af O. I. Lie-Pettersen. De forskellige norske Drosselarter behandles ret udførligt, navnlig omtales deres Levevis og Yngleforhold. Ved Bergen overvintrer Sangdroslen (*Turdus musicus*) regelmæssigt, i milde Vintre endog i Smaaflokke paa op til 15—20 Fugle; hvad angaar Redebygningen, viser sig den Forskel fra Forholdene i Danmark, at den lige saa hyppig yngler paa Jorden som i Træer og Buske og i det hele gennemgaaende langt lavere mod Jorden end hos os. Om Sangen anføres, »omkring Midnat er der en kort Stans, indtil Solen igen rinder op«. Anm. hørte dog i Fjor i Telemarken Sangdroslen synge uafbrudt hele Natten. Ved Omtalen af Solsorten savner man Oplysning om, hvorvidt den Forandring i Solsortens Levevis, som er foregaaet i det øvrige Europa i Løbet af den sidste Snes Aar, og som viser sig i, at Solsorten fra en Skovfugl er bleven til en Have- og Byfugl, ogsaa har været paafaldende i Norge. Iøvrigt maa efter Beskrivelsen Solsorten i Norge i flere Henseender afvige i Levevis fra dens danske Frænder, idet den i Almindelighed anlægger sin Rede godt skjult paa Jorden og under Sangen helst søger Dækning mellem Naaetræsgrenene eller i det tætte Løv; her til Lands kende vi jo bedst Solsorten syngende fra høje, frie Steder.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDETS NYA TIDSKRIFT.

45. Aargang. Hæfte 1. Stockholm 1907.

I »En kungsörn jagt paa Gottska Sandön« beretter Gösta Grönberg om, hvorledes det lykkedes at dræbe en gammel Kongeørn (*Aquila fulva*), fange en næsten flyvefærdig Unge og nedtage Reden næsten ubeskadiget til Brug for Rigsmuseet i Stockholm. Afhandlingen ledsages af ret oplysende Billeder; synderlig Glæde kan Artiklen ikke volde en Ornitholog, saalidt som en senere Artikel »Under vårsträcket i Pajala« af E. O.'s. Forf. udtrykker sin dybe Glæde over det rige Fugleliv, der i Foraarstiden findes i hans Egn (Pajala, 18 Mil Nord for Haparanda), men er dog øjensynlig mere optaget af Jagt paa de talrige Flokke af Vadefugle, der i Maj komme til Egnen for at yngle. Det fremgaar af Afhandlingen, at vort Naboland savner Fredningsbestemmelser for Vade- og Svømmefugle i Yngletiden.

FAUNA OCH FLORA. POPULÆR TIDSKRIFT FÖR BIOLOGI.

Udgivet af Einar Lönnberg. Hæfte 1. Stockholm 1907.

En Afhandling af Rudolf Søderberg »Om fisktärnäggens färger« gaar ud paa at vise den Overensstemmelse, der er i Farve mellem Æggene af Ternen (*Sterna hirundo*) og de Omgivelser, hvori Æggene anbringes. Iagttagelserne ere væsentlig gjorte i Hornbergsöen i Vestergötland, og følgende Citat vil oplyse Hovedindholdet af Afhandlingen. »Kuld, der findes paa opskyllet mørkebrunt Siv, havde i Almindelighed mere eller mindre olivenbrun Bundfarve; et Kuld paa gamle, soltørrede, lyse Rör var usædvanlig lyst af bleg, gulhvid Grundfarve, flere blandt Stargræs fundne Kuld havde kendeligt lysere eller mørkere grøn Farve. Tre Gange blev truffet Reder anbragte ved en større Sten oppe paa Grønsværet, hvor et af Æggene var paafaldende uligt de andre, idet det havde en med Stenen overensstemmende Farve, medens de andre Ægs Grundfarve lignede Grønsværets. Forf. mener dog, at Overensstemmelsen hos disse tre Kuld maaske beror paa Tilfældighed; endnu flere Tilfælde anføres, og Forf. kommer til den Slutning, at der »som alm. Regel gælder, at der hersker Overensstemmelse mellem Terneæggenes vekslende Grundfarve og de vekslende Omgivelser, hvori de lægges«. Forf.'s Forklaring af Forholdet, at den fremherskende Farve af Omgivelserne igennem Synet skulde paavirke Hunnen under Æggets Udvikling, er jo kun en let Modifikation af den bekendte Antagelse, at svangre Kvinder skulle kunne »forse« sig paa et eller andet, hvis Mærker saa afsættes paa Barnet.

Einar Lönnberg: En mærkelig Riporre (med Billede). Beskrivelse af en fra den sædvanlige Type afvigende Bastard af Dalrypen (*Lagopus lagopus*) og Urfuglen (*Lyrurus tetrix*).

Einar Lönnberg: De svenska ryggradsdjurens vetenskapliga namn. (Fortsat). En Oversigt over en Del af de svenske Fugles

systematiske Navne. Forf. viser sig til Yderlighed som en Tilhænger af det absolute Prioritetsprincip for Artsnavnenes Vedkommende.

CARL JØRGENSEN: HVORLEDES MAN KNYTTER FUGLENE TIL
HUS OG HAVE.

H. Hagerup. Kbhvn. 1907.

Bogen, der indledes med et Brev fra Viceinspektør Winge til Forfatteren, indeholder vel ikke noget særligt Nyt, men man kan kun glæde sig over, at vi paa dansk have faaet en kort, klart og varmt skreven Anvisning til at knytte Fuglene til Hus og Have; særlig behandles Fodringspørgsmaalet med Anvisning paa Forfærdigelse af et Fodringshus; dernæst omtales Drikke- og Badevand og endelig Opsætning af Redekasser med Afbildning og Beskrivelse af de von Berlepsch'ske Kasser. Sluttelig gøres Rede for, hvorledes man skal bære sig ad med at fodre Fuglene udenfor Vinduet, hvad man kan have Glæde af selv midt inde i en By. — Bogen bærer helt igennem Vidnesbyrd om Forfatterens Kærlighed til Sagen, og man faar Indtrykket af, at hvad der skrives grunder sig paa egen Erfaring. — Selv har jeg i en Række Aar gjort en Del for at knytte Fuglene til mit Hjem, haft stor Glæde deraf og erfaret, hvor let det i Virkeligheden er at faa Fuglene til at komme paa en Fodringsplads om Vinteren. Det undrer mig, at Forf. kun i Forbigaaende nævner Ophængning af Købden til Mejerne; ingen Fodringsmaade er dog lettere og fornøjeligere end at hænge nogle store Ben op og se, hvorledes Musvit, Blaa- og Sumpmejsse indfinde sig og hurtig pille Benet rent. I Vinter saa jeg paa Haslev Sanatorium, hvordan bl. a. Solsorter, Rødhalse og Bogfinker sad udenfor Køkkenvinduet om Morgenen ved det Klokkeslet, da der plejede at blive lagt Foder ud til dem. Mejssekasserne i min Have have efterhaanden været beboede af Musvit, Blaamejsse og Skovpurv; jeg fik Kasserne fra det af Forf. nævnte Firma i Westfalen, men jeg vil tilraade at købe danske Kasser, da de tyske trods deres Prisbillighed alligevel blive meget dyre, før man faar dem i Hænde. Forf. anbefaler ivrigt Anbringelse af Stære- og Mejssekasser ved Sanatorier og minder mig derved om mit første Forsøg i den Retning. For nogle Aar siden opholdt jeg mig i Slutningen af Marts paa Vejlefjord Sanatorium; paa Sanatoriets udstrakte Grund fandtes ingen Stære, medens der ellers var nok i Omegnen; jeg formaade da Prof. Saugmann til at lade opsætte Stærekasser foran Liggehallerne og omkring ved Bygningerne; Tømmeren gik i Gang med Kasserne, og en Lørdag Middag anbragte vi en Snes Kasser paa passende Steder under megen Skepsis fra Patienterne, der spurgte, hvor Stærene skulde komme fra, da de jo aldrig saa nogen. Søndag Morgen stod jeg tidlig paa Trappen udenfor Bygningen og saa tre Stære komme flyvende ret højt oppe; pludselig fik de Øje paa Kasserne, standsede brat i Flugten og dalede næsten lodret ned til den nærmeste; faa Timer efter sad der fløjtende Par

ved over Halvdelen af Kasserne. — At man i en ikke altfor lille Have, selv om den ligger inde i en By, og der ikke i Sommertiden gøres særlig for Fuglene, andet end at der plantes passende Buske, kan have ret rigt Fugleliv, har jeg haft Lejlighed til at se i min egen Have; i denne og et Par tilstødende Nabohaver have i de sidste Aar foruden de allerede nævnte Arter ynglet: Solsort, Gærdesanger, Gulbug, Løvsanger, Bogfinke, Tornirisk, Grønirisk, Stillids. Her paa Egnen er forøvrigt Gærdesangeren altid den Sanger, der indfinder sig først i nyplantede Haver. — Den lille, særdeles prisbillige Bog være hermed anbefalet paa det bedste til enhver, der interesserer sig for at have Fugle ved sit Hjem.

DANSK JAGTTIDENDE. ORGAN FOR DANSK JAGTFORENING.

April—Maj 1907.

Af Artikler, der kunne interessere Fuglevenner, indeholder Majhæftet en betitlet »Foraarets Snæppetæk«. Det er dog ikke saa meget Beretningen om, hvor Snæpper i dette Foraar særlig ere faldne og skudte, man hæfter Opmærksomheden ved, men mere paa den Tone, der gaar igennem Artiklen og viser, at der er en Bevægelse oppe mod at skyde Snæpper om Foraaret, under Pres fra baade nordlige og sydlige Nabolande, og maaske ikke mindst som Følge af den Kendsgerning, at Snæppen i Virkeligheden ingenlunde sjældent yngler her i Landet, blot den faar Fred. Sidste Hæfte af indeværende Tidsskrift bragte jo Meddelelse om Snæppernes Ynglen i Kongelunden og i Rold Skov; fra et Gods paa Fyn er der senere kommen Meddelelse om dens Ynglen i Skovene der, og af »Dansk Jagttidendes« Artikel fremgaar, at den yngler paa adskillige af Godserne i det østlige Jylland. Mere end noget andet vil sikkert nærmere Oplysning om Snæppens Tilbøjelighed til at yngle her i Landet bidrage til Afskaffelse af den lidet tiltalende Foraarssnæppejagt.

O. H.

FORENINGENS UDFLUGTER I 1907.

UDFLUGTEN TIL HARESKOV OG JONSTRUP VANG SØNDAG D. 26. MAJ.

Kl. 8²⁴ samledes Deltagerne paa Slangerupbanens Station i København og kom lidt over 9 til Hareskov Station, hvor nogle stødte til; ialt deltog i Udflugten 31, hvoraf 2 Damer. Turen, der forløb nøje efter det lagte Program, var begunstiget af Vejret; det var klart Solskin, men der blæste en stærk Vestenvind, som dog kun mærkedes lidt i Skoven. — Man begav sig først hen til den lidt fra Stationen liggende Ravnerede, hvorfra Ungerne vare fløjne nogle Dage i Forvejen; en Musvit havde meget travlt oppe paa Redens Udkant. En Musvaage kredsede i Luften, og ret lavt kom en Flok Gæs